

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-261/21-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Filipčić, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice H. o. k., Z., koju zastupa predsjednik J. Š., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. B. iz D., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 10. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

I Poništavaju se točke 1. – 4. izreke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/20-01/957, URBROJ: 401-01/06-21-4 od 17. lipnja 2021.

II Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točke 5. izreke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/20-01/957, URBROJ: 401-01/06-21-4 od 17. lipnja 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika KLASA: UP/II-008-07/20-01/957, URBROJ: 401-01/06-21-4 od 17. lipnja 2021., je poništeno rješenje tužiteljice broj: 5096/20 od 3. srpnja 2020. (točka 1. izreke); zainteresiranoj osobi je odobreno pravo na pristup Rekapitulaciji naknada za rad po djelatnicima od 1. siječnja do 31. prosinca 2019. (točka 2. izreke); djelomično je zainteresiranoj osobi odobreno pravo na pristup Evidenciji o radnicima – aktivni radnici na način da se omogući pristup kolonama Ime i prezime, Naziv posla, Početak rada, dok se ostali podaci na navedenom dokumentu moraju prekriti te se u tom dijelu zahtjev odbija (točka 3. izreke); tužiteljici je naređeno da postupa po točkama 2. i 3. izreke u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja (točka 4. izreke ispravljena rješenjem KLASA: UP/II-008-07/20-01/957, URBROJ: 401-01/06-21-9 od 20. kolovoza 2021.); dok se predmet u pogledu traženja dostave zvanja zaposlenika komore kako je napisano na diplomi, svjedodžbi ili drugom dokumentu, vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (točka 5. izreke).

2. Protiv navedenog rješenja tužiteljica je podnijela tužbu u kojoj ističe da je tuženik protivno članku 115. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09., dalje: ZUP), prekoračio granice zahtjeva iz žalbe te odobrio pristup

informacijama koje nisu bile zatražene niti su bile predmet prvostupanjskog rješenja. Naime, točkom 2. izreke pobijanog rješenja u cijelosti je odobren pristup rekapitulaciji naknada za rad po djelatnicima od 1. siječnja do 31. prosinca 2019., koja sadržava znatno više informacija od onih koje su bile predmet zahtjeva i postupka. Tražitelj informacije je, pored informacija o imenima i prezimenima te kvalifikacijama, tražio informaciju o ostvarenim bruto plaćama u 2019. godini. Nisu zatražene informacije o naknadama plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad odnosno za vrijeme bolovanja, informacije o točnom broju sati koje je pojedini radnik proveo na bolovanju 2019. godini, naknade za vrijeme godišnjeg odmora ni o točnom broju sati godišnjeg odmora pojedinog radnika, a pristup kojim informacijama je odobren točkom 2. izreke.

2.1. Tuženik je točkom 3. izreke odobrio pristup informaciji koja također nije bila zatražena. Unatoč tome, odobren je pristup i tim informacijama, čime se nedvojbeno zadire u privatni život radnika tužitelja i to bez obrazloženja i jasnih razloga koje je tuženik bio dužan dati. Time je tuženik postupio protivno odredbi članka 25. stavka 7. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) koja propisuje omogućavanje pristupa traženoj informaciji.

2.2. Tuženik je pogrešno utvrdio da prihodi tužiteljice (dalje: H...) predstavljaju javna sredstva u smislu odredbe članka 16. stavka 3. ZPPI. U tom smislu upućuje na odluku ovog Suda poslovni broj: Usoz-43/20-8 od 23. ožujka 2021. u kojoj je Sud utvrdio da sredstva H...-a nisu javna sredstva te da je prilikom davanja informacija potrebno provesti test razmjernosti i javnog interesa.

2.3. Pristup informacijama može se ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2., 4. i 7. ZPPI-a. Ističe da su podaci o plaćama zaposlenika poslovna tajna sukladno odredbi članka 5. stavka 1. točke 7. Pravilnika o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne od 19. listopada 2013., a kao tajni su zaštićeni Pravilnikom o radu. Riječ je o osobnim podacima koji ulaze u domašaj ustavnog prava na poštivanje osobnog i obiteljskog života. Navodi odredbu članka 19. stavka 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, 108/96.) sukladno kojoj je Pravilnikom o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne utvrđeno koji podaci su poslovna tajna. Pravilnik o radu propisuje tajnost plaća, a po pravnoj snazi je iznad dispozitivnih odredbi Zakona o radu.

2.4. Omogućavanjem pristupa informacijama iz točke 2. i 3. izreke rješenja, tražitelju informacije bile bi dostupne informacije o: imenima prezimenima svih zaposlenika, svim bruto primicima točno određenog radnika u cijeloj 2019. godini, vrsti i osnovi primitka, o tome je li radnik bio bolestan, o točnom broju sati bolovanja u 2019. godini, ostvarenoj naknadi za bolovanje, broju ostvarenih sati godišnjeg odmora i naknadi za vrijeme godišnjeg odmora, datumu početka rada kod tužitelja, radnom mjestu, broju radnih sati, dok je u dijelu dostave zvanja kako je navedeno na diplomu ili svjedodžbi tužitelj dužan ponovo provesti postupak iako je dostavio informacije o kvalifikacijama radnika.

2.5. Odobravanjem pristupa ovako širokom opsegu osobnih podataka fizičkih osoba omogućio bi se pristup informacijama koje predstavljaju osobne podatke, koje ulaze u srž osobnog života pojedinca te koje su zaštićena poslovna tajna, a tražitelj informacije bi sukladno članku 9. ZPPI-a bio posve slobodan informacije dalje koristiti u javnoj sferi, bez da su za fizičke osobe o čijim se podacima radi predviđene bilo kakve zaštitne mjere ili mogućnost utjecaja na način korištenja njihovih osobnih podataka.

2.6. Dostavom dokumenata koji sadržavaju navedene informacije bila bi povrijeđena poslovna tajna, ali i pravo na zaštitu osobnih podataka i privatnog života svakog

radnika tužitelja. Poziva se na članke 35. i 37. Ustava Republike Hrvatske, članak 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodom kretanja takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje: Opća uredba o zaštiti podataka). Povredom ovih prava dolazi do neimovinske štete za konkretne fizičke osobe.

2.7. Tuženik je pogrešno protumačio i primijenio Opću uredbu o zaštiti podataka. Iako navodi da je legitimnost obrade podataka utvrđena člankom 6. stavkom 1. točkom (c), nije uzeo u obzir bitan dio relevantnih odredbi, da pravna osnova u pravu države članice mora predstavljati nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu ciljeva iz članka 23. stavka 1. Opće uredbе, a voditelj obrade je dužan uzeti u obzir moguće posljedice namjeravanog nastavka obrade za ispitanike i postojanje odgovarajućih zaštitnih mjera, koje mogu uključivati enkripciju ili pseudonimizaciju. Tuženik nije razmotrio je li pristup informacijama nužan za ostvarenje legitimnog cilja, sukladno načelu minimalnog ograničavanja temeljnog prava, a pravo u koje se zadire i koje se u ovom slučaju ograničava je zaštita osobnih podataka i osobnog života. Tuženik nije razmotrio može li se cilj pristupa informacijama razumno postići na jednako učinkovit način drugim sredstvima kojima se manje zadire u pravo na privatnost, zaštitu osobnog života i zaštitu osobnih podataka niti je razmotrio posljedice obrade podataka za fizičke osobe i postoje li kakve zaštitne mjere, a u svjetlu činjenice da se informacije kasnije mogu javno objavljivati i koristiti kako to tražitelj informacije želi (*mutatis mutandis* presuda Suda Europske unije u predmetu C-439/19 od 22. lipnja 2021.).

2.8. Ekstenzivnim omogućavanjem pristupa informacijama koje predstavljaju zaštićene podatke ozbiljno su povrijeđena zaštićena prava i interesi fizičkih osoba te poslovna tajna pri čemu nad interesom zaštite prava fizičkih osoba ne prevladava javni interes za dostupnošću informacije niti je osporenim rješenjem postignuta nužna ravnoteža između sukobljenih prava i interesa jednakog ranga.

2.9. Smatra da je cilj pristupa informacijama ostvaren dostavom informacija koje je tijekom postupka izvršila i javnom dostupnošću informacija o financijskom poslovanju i radnicima tužiteljice. U tom kontekstu je bilo potrebno razmotriti činjenicu da su podaci o financijskom poslovanju H...-a i potrošnji sredstava javno dostupni na mrežnim stranicama H...-a te je iz tih izvješća vidljiv iznos utrošen za određenu svrhu čime je osigurana transparentnost poslovanja. Tražitelju informacije su dostavljene informacije o potrošenim sredstvima za plaće, broju zaposlenika i njihovim kvalifikacijama, što je vidljivo iz spisa predmeta, dok su kontakti radnika s naznakom poslova za koje su zaduženi dostupni na mrežnim stranicama H...-a i odvjjetničkih zborova, upravo kako bi se osigurala dostupnost informacija bez povrede prava fizičkih osoba te poslovne tajne.

2.10. Zaključuje kako je nejasno koji je javni interes u javnoj dostupnosti i uporabi informacija o satima bolovanja, godišnjeg odmora, točne plaće konkretne fizičke osobe, njezinog početka rada (dakle radnog staža kod tužiteljice), kada je osigurana dostupnost informacija o prosječnoj plaći po radniku i njihovim kvalifikacijama. Zainteresiranost javnosti nije dovoljan razlog za zadiranje u temeljna prava. To je tim više nejasno jer tužitelji radnici nisu dužnosnici, članovi tijela ni rukovoditelji u tijelu javne vlasti.

2.11. Dodatno naglašava da se dio informacija kojima je odobren pristup odnosi na zdravstveno stanje radnika tužitelja, jesu li tijekom 2019. godine bili bolesni i koliko su

točno sati bili bolesni. Radi se o informacijama vezanim uz zdravstveno stanje pojedinca koje su posebno zaštićene prema članku 5. stavku 1. točki 15. te članku 9. Opće uredbe o zaštiti podataka i članku 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

2.12. Ističe kako se dostupnost informacija o bolovanju radnika protivi i mišljenju samog tuženika KLASA: 008-08/16-01/121, URBROJ: 401-01/5-16-02 od 17. lipnja 2016., koji je naveo kako smatra da se podaci o bolovanju ne mogu dobiti temeljem ZPPI-a, jer predstavljaju posebnu kategoriju zaštićenih osobnih podataka, odnosno mogli bi se dobiti u iznimnim slučajevima, ovisno o ishodu provedenog testa razmjernosti i javnog interesa. U osporenom rješenju nisu dani razlozi za odstupanje od tog mišljenja niti se navodi da se radi o iznimnom slučaju koji bi opravdao znatan stupanj zadiranja u temeljna prava pojedinca. Zaključuje da prevladava potreba zaštićenih interesa nad javnim interesom koji je ostvaren dostavom informacija koje tužiteljica izvršila, svjesna potrebe transparentnog poslovanja. Predlaže Sudu da poništi pobijano rješenje.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu, a vezano prigovor tužitelja o prekoračenju zahtjeva, ističe kako je informacije koje su navedene u izreci rješenja i o kojima je odlučeno u žalbenom postupku, upravo tužiteljica dostavila tuženiku kao informacije koje su predmet žalbenog postupka odnosno zahtjeva za dopunu informacije zainteresirane osobe. Tuženik u postupku po žalbi nije u posjedu informacija prvostupanjskih tijela nego su prvostupanjska tijela ta koja su dužna utvrditi imaju li informaciju koju korisnik traži.

3.1. Iz zahtjeva za pristup informacijama zainteresirane osobe od 12. veljače 2020. vidljivo je da su u ovoj stvari traženi podaci odnosno dokument s podacima o točnom broju zaposlenika H...-a na dan 31. prosinca 2019., s imenima zaposlenika i nazivima njihovih radnih mjesta, traženim kvalifikacijama i kvalifikacijama koje ti zaposlenici stvarno imaju te njihovim ostvarenim bruto plaćama u 2019. godini.

3.2. U žalbenom postupku je utvrđeno da je tužiteljica zainteresiranoj osobi dostavila akt, a vezano za broj zaposlenih, njihove kvalifikacije i plaće, u obliku sumarnog izvještaja iz kojeg nije vidljivo koji podaci se odnose na pojedine zaposlenike, iz čega je vidljivo kako prvostupanjsko tijelo nije zainteresiranoj osobi dostavilo informacije koje je kao već gotove i izrađene posjedovalo u trenutku podnošenja zahtjeva nego je nakon primitka zahtjeva izradilo novu informaciju užeg opsega nego što je to traženo u zahtjevu.

3.3. Iz spisa je utvrđeno da je podnositelj zahtjeva 22. ožujka 2020. podnio zahtjev za dopunu ili ispravak informacije tražeći da mu se dostave svi zatraženi podaci, koji je odbijen prvostupanjskim rješenjem, jer nema osnove za dopunu ili ispravak informacije, a koje je poništeno u žalbenom postupku osporenim rješenjem. Uzimajući u obzir sadržaj zahtjeva za pristup informacijama koji je prethodio zahtjevu za dopunu ili ispravak informacije, sadržaj predmetnog zahtjeva te akata koji su povodom istih dostavljeni zainteresiranoj osobi, ističe kako je iz spisa vidljivo da je tuženik odlučivao u granicama zahtjeva, pri čemu se ponovno ističe kako je odlučivao o informacijama koje su mu dostavljene kao informacije koje su predmet ovog postupka te tuženik ne može umjesto prvostupanjskog tijela utvrđivati koje od zatraženih informacija ono ima u posjedu, posebno uzimajući u obzir činjenicu da se tražene informacije odnose na zaposlenike, koje po prirodi stvari tijelo mora posjedovati kao gotove i već izrađene informacije, pri čemu se ukazuje da se radi o podacima za prošlo i završeno razdoblje.

3.4. Ističe kako zahtjev za pristup informacijama te zahtjev za dopunu ili ispravak informacije mogu imati različit tekst i da se zahtjevom za dopunu informacije u načelu traže detaljnije informacije vezane uz već dobivene informacije, a u konkretnom slučaju je utvrđeno kako nisu bile dostavljene informacije u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a nego su dostavljene informacije izrađene nakon podnesenog zahtjeva i to u obliku izvještaja, što znači da po inicijalnom zahtjevu nisu uopće ni bile dostavljene tražene informacije (preslike dokumenata koji sadrže podatke o točnom broju zaposlenika H...-a na dan 31. prosinca 2019. s imenima zaposlenika i nazivima njihovih radnih mjesta, traženim kvalifikacijama i kvalifikacijama koje ti zaposlenici stvarno imaju te njihovim ostvarenim bruto plaćama u 2019. godini). Stoga nije bilo osnove za donošenje prvostupanjske odluke na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 3., u vezi s člankom 24. ZPPI-a.

3.5. U odnosu na prigovore da je povrijedio poslovnu tajnu i zaštitu osobnih podataka te nije razmotrio neki drugi jednako učinkovit način postizanja cilja pristupa informacijama kojim se manje zadire u pravo na privatnost, zaštitu osobnog života i zaštitu osobnih podataka, ističe da u postupku po žalbi odlučuje upravo u odnosu na informacije koje su mu dostavljene kao informacije te nije ovlašten pronalaziti druge načine kojima bi se moglo omogućiti pristup informacijama na način koji bi odgovarao tužiteljici.

3.6. U žalbenom postupku je proveo test razmjernosti i javnog interesa, što je detaljno navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja. Postavlja pitanje zbog čega taj test nije proveden u prvostupanjskom postupku. Iz spisa je vidljivo da tužiteljica nije, kako se tvrdi u prvostupanjskom rješenju, po zahtjevu dostavila podnositelju zatražene informacije nego je najprije izrađeno izvješće u kojem je, izradivši novu informaciju, dala određene podatke koji zapravo ne predstavljaju traženu informaciju. Nakon žalbenog postupka tuženik je odobrio pristup informacijama kako je navedeno u izreci ocijenivši da je zahtjev za dopunu ili ispravak informacije jasan te tražitelj nije tražio od tijela javne vlasti da izrađuje izvješće koje mu je dostavljeno, što ni ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti.

3.7. Neosnovano tužiteljica smatra da je tuženik prekoračio granice zahtjeva jer iz postupanja tužiteljice proizlazi da je kao prvostupanjsko tijelo najprije ignorirala sadržaj zahtjeva za pristup informacijama, a nakon toga odbila zahtjev za dopunu ili ispravak informacije.

3.8. U odnosu na prigovor da je pogrešno zaključeno kako se radi o javnim sredstvima, vodio se praksom Suda izraženom u odlukama poslovni broj: UsII-2/16-8 od 16. travnja 2016. i UsII-95/20-5 od 7. srpnja 2020. Tužitelj je kao strukovna udruga obveznik ZPPI-a te je tuženik postupio sukladno svojoj dugogodišnjoj praksi i praksi Suda vezano za dostupnost informacija o bruto plaćama te zvanjima zaposlenika tijela javne vlasti. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

4. Zainteresirana osoba smatra neosnovanim tužbeni prigovor da H... ne raspolaže javnim sredstvima, budući da je obvezna članarina prisilni parafiskalni namet koji ima sve karakteristike posebnog poreza za one koji ga moraju plaćati.

4.1. Ističe da je ZPPI viši pravni akt od Pravilnika o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne HOK-a i Pravilnika o radu HOK-a na koje opće akte se H... poziva, tako da prilikom njihove kolizije, odredbe Zakona derogiraju odredbe Pravilnika.

4.2. Citira odredbu članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka i Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine, broj 79/07. i 86/12.) te smatra da objavom zatraženih podataka ne bi nastupile nikakve „štetne posljedice za gospodarske interese“ H...-a.

Podaci o imenima i prezimenima osoba kojima su isplaćene naknade na ime autorskih honorara i ugovora o djelu te putnih troškova, podaci o kvalifikacijama (traženim i stvarnim) i bruto plaćama zaposlenika H...–a jesu osobni podaci, ali budući da je H... tijelo s javnim ovlastima u kojem je obvezno članstvo svih odvjetnika te tijelo koje se u cijelosti financira iz parafiskalnih nameta (obavezne članarine, upisnina i drugih obveznih davanja članstva) ili iz prihoda koji od njih potiču, ti podaci moraju biti dostupni javnosti, a posebno članovima H...–a. Takve informacije se prema dosadašnjem tumačenju i praksi smatraju informacijama od javnog značaja.

4.3. Smatra neosnovanom tvrdnju H...–a da može i smije imati neke poslovne tajne, jer je H... zakonom utvrđeno tijelo s javnim ovlastima koje osim javnih ovlasti ne obavlja nikakve tržišne usluge te koje isključivo raspolaže javnim sredstvima koja su ostvarena kao prisilni parafiskalni nameti radi obavljanja povjerenih javnih ovlasti. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

5. Tužiteljica u očitovanju na odgovor na tužbu ističe kako je u odnosu na informacije o zaposlenicima dužnost tuženika kao javnopravnog tijela, da osigura zaštitu prava fizičkih osoba o čijim se podacima i privatnom životu radi, a kojima Ustav Republike Hrvatske jamči temeljna prava i slobode kao i tražitelju informacije. Radi se o osiguravanju poštovanja prava svih fizičkih osoba jednako, sukladno Ustavu Republike Hrvatske, koja su dužna jamčiti sva javnopravna tijela što uključuje i tuženika. Navedeno poštovanje temeljnih prava nije zajamčeno samo tražiteljima informacije. Pravo na pristup informacijama tražitelja informacija suprotstavljeno je pravu na poštovanje privatnog života i zaštitu osobnih podataka fizičkih osoba koje nisu javne osobe ni dužnosnici, koje ne djeluju u javnosti te su imale razumno očekivanje da će njihovi podaci o plaćama, vremenu godišnjeg odmora, radnom stažu, bolovanju, diplomu biti zaštićeni kako je to obrazloženo u prvostupanjskom rješenju.

5.1. Smatra proturječnim navode tuženika da ne može utvrđivati koje informacije tijelo javne vlasti ima u posjedu, da bi se zatim upustio u pravnu ocjenu za koju tvrdi da je na tužiteljici. Iz navoda tuženika proizlazi da prvostupanjsko tijelo „mora“ posjedovati informacije, da ih mora dostaviti tuženiku, a čini se kako istovremeno smatra da je ograničeno postupanjem tog istog prvostupanjskog tijela prilikom identificiranja informacije koja je predmet postupka i o čijoj dostupnosti odlučuje, jer je to utvrdilo prvostupanjsko tijelo dostavom spisa predmeta i dokumenata kojima raspolaže. Uostalom, tijela javne vlasti sukladno članku 25. stavku 4. ZPPI–a dužna su dostaviti tuženiku informacije koje su predmet postupka te primjećuje da je sukladno članku 62. ZPPI–a propisana prekršajna odgovornost i novčano kažnjavanje ako se ne omogući uvid u informacije koje su predmet postupka, ne dostave traženi podaci ili dostave nepotpuni odnosno netočni podaci.

5.2. Nije posve točno tuženikovo mišljenje da su obveze tijela javne vlasti ograničene na dostavu gotove već postojeće informacije, jer primjerice u rješenju KLASA: UP/II-008-07/21-01/436 tuženik sam tvrdi da pristup informacijama uključuje i one informacije do kojih se može doći jednostavnim pretraživanjem baze podataka te da se ne radi o stvaranju nove informacije ako je potrebno izvršiti jednostavne radnje da bi se došlo do tražene informacije. Isto tako je tuženik u svojoj praksi smatrao da pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje žalitelj traži odnosno preslikama više dokumenata iz kojih bi žalitelj samostalnom obradom došao do više traženih podataka. Osim toga, prvostupanjsko tijelo nije ovlašteno prikrivati dijelove dokumenata koje dostavlja drugostupanjskom tijelu radi odlučivanja. Stoga su stajalište i praksa tuženika o

domašaju prava na pristup informacijama i definiciji pojma „gotove informacije“ nejasni i kontradiktorni, prvenstveno u svjetlu podataka koje su tražitelju informacija dostavljeni dopisom od 9. ožujka 2020., za koje tuženik tvrdi da nisu informacija već „ignoriranje“ zahtijeva tražitelja informacije.

5.3. Zaključuje da je tuženik bio dužan, ako je smatrao nezakonitim prvostupanjsko rješenje, osigurati zaštitu prava fizičkih osoba i njihovih posebno zaštićenih podataka kao što su oni o bolovanju, što nije učinio. Ističe da je protiv rješenja o ispravku također pokrenuo upravni spor i ostaje u svemu kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

6. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH, 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje djelomično osnovanim.

7. Prije svega, Sud nalazi osnovanim tužbeni prigovor da je opseg odlučivanja tuženika o žalbi determiniran, osim granicama zahtjeva iz žalbe (članak 115. stavak 1. ZUP-a), traženjem navedenim u zahtjevu za ostvarivanje prava na pristup informacijama, a ne kako to tuženik smatra, podacima spisa dostavljenim od strane prvostupanjskog tijela javne vlasti. To proizlazi iz odredbe članka 18. stavka 1. ZPPI-a, prema kojoj se pravo na pristup informaciji ostvaruje podnošenjem zahtjeva nadležnom tijelu i članka 23. ZPPI-a koji propisuje rješavanje o zahtjevu.

8. Nadalje, osnovan je tužbeni prigovor da se na tužiteljicu ne primjenjuje odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a, jer ne raspolaže javnim sredstvima koje stajalište je sukladno zaključku sa sjednice sudaca ovoga Suda od 6. lipnja 2022. To znači da je u svakom konkretnom slučaju, a u slučaju traženih zaštićenih informacija, H... dužna provesti test razmjernosti i javnog interesa. Pozivanje tuženika na odluke ovoga Suda vezano uz druge strukovne organizacije (H. k. f., presuda poslovni broj: UsII-2/16-8 od 13. travnja 2016. i H. k. d. m., presuda poslovni broj: UsII-95/20-5 od 7. srpnja 2020.), nije od utjecaja na primjenu ZPPI-a u ovom sporu, jer u tim odlukama nije izraženo stajalište koje bi bilo generalno primjenjivo na sve strukovne organizacije koje imaju javne ovlasti.

9. Primjenjujući navedeno na konkretan slučaj Sud polazi od slijedećeg: zainteresirana osoba je podnijela zahtjev za pravo na pristup informacijama kojim je od tužiteljice zatražila podatak, odnosno presliku ili *scan* dokumenta s podacima o točnom broju zaposlenika H...-a na dan 31. prosinca 2019., s imenima zaposlenika i nazivima njihovih radnih mjesta, traženim kvalifikacijama i kvalifikacijama koje ti zaposlenici stvarno imaju te njihovim ostvarenim bruto plaćama u 2019. godini. U povodu tog zahtjeva, zainteresiranoj osobi dostavljena je informacija od 9. ožujka 2020. o ukupnom iznosu za bruto plaće (uz obrazloženje da su iznosi plaća zaposlenika poslovna tajna prema Pravilniku o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne) te podacima o zaposlenicima H...-a s kvalifikacijama na način da je zbirno (bez navođenja imena) naveden broj zaposlenika po svakoj stručnoj kvalifikaciji. Nakon toga, zainteresirana osoba je zatražila dopunu informacije tako da se dostave traženi podaci, koji zahtjev je, nakon provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, odbijen prvostupanjskim rješenjem na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 3. ZPPI-a.

10. Uvidom u informacije koje prileže spisu tužiteljice dostavljenom ovom Sudu, a kojima je tuženik odobrio pristup osporenim rješenjem (Rekapitulacija naknada za rad po djelatnicima od 1. siječnja do 31. prosinca 2019. i Evidencija o radnicima – aktivni radnici, u kojoj je omogućen pristup kolonama: Ime i prezime, Naziv posla i Početak

rada), Sud nalazi osnovanim tužbeni prigovor kako je omogućen pristup informacijama koje zainteresirana osoba nije tražila, jer to evidentno proizlazi iz usporedbe sadržaja naprijed navedenog zahtjeva i odobrenih informacija. Zbog navedenog, osporeno rješenje je u tom dijelu nezakonito pa tuženik novim rješenjem treba odlučiti o žalbi zainteresirane osobe.

11. Međutim Sud ne nalazi nezakonitosti osporenog rješenja u odnosu na informacije (zvanja zaposlenika komore kako je napisano na diplomi, svjedodžbi ili drugom dokumentu), vezano na koje je predmet vraćen tužiteljici na ponovni postupak. Tuženik je obrazložio kako je u nastavku postupka potrebno utvrditi u kojim se već izrađenim dokumentima nalaze informacije o zvanjima zaposlenika, budući da su u dokumentu nazvanom Rekapitulacija naknade za rad po djelatnicima, rukom i suhom olovkom napisani stupnjevi stručne sprema s opaskama, što je izrađeno nakon podnošenja zahtjeva, ne predstavlja službeni dokument niti je vidljivo na kojim se službenim dokumentima zasniva. Tuženik upućuje tužiteljicu da je dužna provjeriti koje već postojeće odnosno izrađene informacije o tome ima te može li ih dostaviti zainteresiranoj osobi, što Sud prihvaća jer ostvarivanje prava na pristup informacijama, znači dostavljanje postojeće informacije u smislu članka 5. točke 3. ZPPI-a, a ne stvaranje nove informacije (članak 18. stavak 5. ZPPI-a).

12. Nadalje, Sud nalazi neosnovanim prigovor tužiteljice kako nije dužna dostaviti podatke o kvalifikacijama pojedinih zaposlenika (u slučaju zaštićenih interesa nakon provođenja testa razmjernosti i javnog interesa) te u tom smislu prihvaća obrazloženje osporenog rješenja kako to doprinosi transparentnosti rada tijela javne vlasti (pravne osobe koja u pojedinim segmentima svoje nadležnosti ima javne ovlasti), a odredbe ZPPI-a se jednako primjenjuju na sva tijela javne vlasti.

13. Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. i članka 57. stavka 1. ZUS-a presuđeno je kao u izreci.

U Zagrebu 10. lipnja 2022.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek